

Kondor Katalin: Az embergy?jt?

2025 november 12. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Játsszunk egy kicsit!

Igen, ilyen hivatás is van. Az én emberem is ilyen, s bizony hosszú évek óta makacsul gy?jti az embereket, persze nem mindegy, hogy milyen embereket. Olyanokat, akik nagyon sokat tettek e hazáért, avagy egy-egy településért,

netán a m?vészetben, a tudományban, avagy a közéletben alkottak nagyokat, csak éppen – néhány kivételt?l eltekintve – valahogy a hivatalosságok nem támogatták ?ket úgy, ahogy megérdemelték volna, s nem lett bel?lük „celeb”, így aztán a nyilvánosság híján elég sokan „kimaradtak” az emlékezetünk?l, pedig nagyszer? alkotásaik voltak. Az én emberem többnyire olyan kortársainkat, vagy éppen rég elfelejtett nagyszer? embereket mutat be rendre és már jónéhány éve kitartóan azoknak, akiket érdekelnek a kevésbé reflektorfényben él?, ám hatalmas teljesítményt maguknak tudható h?seink, akiket a szélesebb „nyilvánosság” valahogy elkerült. Persze azt azért hozzátesszem, hogy még olyan emberekr?l, hatalmas tehetségekr?l is készített filmeket, akik már rég nem élnek, de m?vészetük, életük sok-sok élményt és lelki segítséget adott nekünk, s ?k már felejtethetlenné.

Játsszunk egy kicsit! Az én embergy?jt? emberemnek felsorolom a filmjeit, bocsánat, sorolnám, de oly sok van, hogy egy ilyen cikk terjedelmét nem viselné el. Így csak egy párat sorolok! Íme: Háború a nemzet ellen, A magyar nemzet lelkiállapota, A hatalom cinizmusa I-II., Papp Lajos professzor, Tisztítót?z tetején állunk – Tóth Ilona, Portréfilm Mészöly Miklósról, Kass János üzenete, Háború a nemzet ellen, József Attila: Istenem, Úton a halállal I-II., Portré Polcz Alaine-r?l, de most legyen elég ennyi, hiszen sorolhatnám még sokáig, de oly nagy a választék, hogy nem teszem. Inkább újból és újból kijelentem, hihetetlenül gazdag az az életm?, amit eddig ? „teremtett”, amit ez a Magyar Örökség-díjas filmrendez?, az „én emberem” megvalósított. Ez id? tájt éppen a gyönyör?séges Uránia Filmszínházban mutatja be nekünk Varga Csabát, legújabb alkotásának „h?sét”, aki sajnos már nincs köztünk, de tudjuk róla, már aki tudja, hogy polihisztor volt, hiszen animációsfilm-redez?, íráskutató, nyelvutató, író és tanár min?ségében is tisztelhetjük ?t. Tehát emlékére készült a film. Varga e napokban lett volna 80 éves, de már 10 esztendeje nincs köztünk. Nos, ezért is kell emlékeznünk rá, s az emlékezést segíti, hogy *Jelenczki István rendez?, operat?r, forgatókönyvíró, azaz az én emberem* nem engedi, s immár bármily harc esetén sem engedi, hogy nagyjainkra ne emlékezzünk.

Jelenczki nem bulvárh?s, pedig kulturális küzdelmeir?l meglehet?sen hosszan lehetne beszélni. Én például az életem egyik igen fontos interjút köszönhetem neki, mert ez akkortájt történt, amikor ? éppen József Attila életm?vével foglalkozott, még 2009-ben. Mindketten József Attila rajongójaként, persze megkérdeztem t?le, miképpen foglalná össze a költ? iránti rajongását, tiszteletét. Sajnos csak röviden tudom leírni a válaszát, mely így szólt: „József Attila meggy?z?dése szerint a magyar szellemi és irodalmi élet olyan zsenije, aki el?relátott dolgokat. El?relátott, hisz az, aki a relativitás-elméletet olyan pontosan meg tudja fogalmazni – „A semmi ágán ül szívem” sorra gondolok -, olyan talentumot kapott az Istent?l, a Sorstól, a Teremt?t?l, amely azt gondolom, mindvégig érvényes lesz, amíg magyarul tudunk beszélni. Nagyon érdekes a vers keletkezéstörténete is. A Hazám a Szép Szó folyóirat felkérésére született, a társszerkeszt? Fejt? Ferenc felkérésére. 1937-et írtunk, éppen akkor volt az ünnepi könyvhét, amire egy tematikus számmal rukkolt ki. Annak az volt a címe, hogy „Most mi a magyar?”. Ebben volt József Attila Hazám cím? verse is. Ami üzenet a mindenkori, magyarul beszél? emberek számára. Élettársa, Vágó Márta erre úgy emlékezett, hogy Attila kijelentette, ? már nem sokáig él, tehát ez a vers üzenet a magyarság számára. „Adj magyarságot a magyarnak, hogy mi ne legyünk német gyarmat.” A németet be lehet helyettesíteni valami egészen mással is. A zsenik, az igazi talentumok lényege az, hogy egyszerre id?szer?ek és id?tlenek, tehát mindig aktuálisak lesznek.”

Nos, csak egy kis részletét idéztem Jelenczki Istvánnal készített interjúmból, 2009-b?l. A f?h?s, az „embergy?jt?” sorsa azóta sem változott. Rengeteg munkával és sok anyagi és szellemi-lelki áldozattal készíti filmjeit, s rendre közli velünk, kik azok a kiváló magyar emberek, m?vészek és bárkik, akiket nem szabad feledni! Mert a szellemi kincseket, a hagyatékat bizony sosem szabad feledni. Az ugyanis nem arany, amit el lehet lopni és elásni, viszont csak a szívünkben, lelkünkben tudjuk ?ket és megteremt?inek munkásságát meg?rizni és ápolni. Hiszen ezek a szellemi értékek szépítik meg az életünket, ápolják lelkünket, már csak azért is, mert van kikre felnézünk, hála Istennek. Jelenczki valamennyi filmje hordoz olyan üzenetet a néz?inek, amely szellemi ajándék nekünk. S azt is üzeni – hadd legyek költ?i – hogy érdemes „embergy?jt?nek”, a méltó emberek gy?jt?jének és prókátorainak lenni. Minden küzdelem árán – is!

Kondor Katalin - www.magyarhirlap.hu

Ajánló
